

1825

19/3 18: 1. Beh. af F. t. L. vedrørende Avlen af Høsten 1918 m. m.

1826

get. Det er jo ikke rigtigt, hvad det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) sagde, at alle Landbrugets sagkyndige har udtalt sig til Gunst for eet Forslag. Det er, fordi det ærede Medlem mener, at kun han og hans Venner er landbrugskyndige. Der var tværtimod om dette Forhold stærkt delte Opfattelser, og følgelig kunde intet af de to Forslag, som var fremsatte, benyttes, og et helt nyt maatte udarbejdes. Dette forklarer tilstrækkeligt det sene Tidspunkt, paa hvilket Sagen er kommet til Rigsdagen. Venstres ærede Ordfører, det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), har jo nu endogsaa lovet at ville tage Natten med til Hjælp for at faa et Resultat nu. Det kan jeg kun sætte Pris paa, og jeg skal staa til Raadighed, saa længe det ærede Medlem ønsker det. Det ærede Medlem sagde, at den bestaaende Kornlov havde ramt haardt, og at dens Følger var Mangel paa Fedevarer. Der er allerede af det ærede Medlem for 2den Kreds (Jeppesen) gjort Indsigelse imod denne Bemærkning, og jeg synes, at jeg ogsaa bør føje min Indsigelse til hans. Det kan ikke være Kornloven, som har fremkaldt Mangel paa Korn her i Landet. Det, som har fremkaldt Mangel paa Korn her i Landet, er Mangelen paa Tilførsler og en daarlig Høst, Mangelen paa Korn har atter fremkaldt Mangel paa Fedevarer, og den har Kornloven intet som helst med at gøre. Kornloven har søgt at tilvejebringe saa meget Korn som muligt, og paa et vist Omraade er den bristet. Det var Kornlovens Forventninger, at der skulde være et ikke ringe Kvantum Korn, som kunde ydes til de smaa Landbrugere til deres dyriske Produktion, til deres Flæskeproduktion, fordi man ikke havde indført en almindelig Fritagelse for Landbrug med den laveste Jordværdi. Det er dette, som er glippet. Det er Kornlovens største Vanskelighed. Det skyldes imidlertid ikke Kornlovens Organisation saa meget som netop det, der har paavirket alle vore Forhold, den særlig daarlige Høst. Men jeg har tilladt mig at sige i Folketinget, at et andet Forhold har noget medvirket hertil, nemlig den Forbeholdsret, som jeg jo selv var Talsmand for, og som jeg selv overfor visse landbrugskyndiges Modstand maatte

gennemføre og gennemførte til Held for Landbruget. Det er med Rette sagt, at uden denne Forbeholdsret vilde der være indtraadt en Katastrofe for store Dele af Landbruget. Men denne Forbeholdsret blev ved Ændring bl. a. ved Medvirkning af Partier her i Rigsdagen større for de store Jordbrug end oprindeligt tilsigtet. Naar det ærede Medlem nu siger, at jeg har nævnt de faktiske Tal for Forbeholdsretten efter Regeringens Forslag og efter det endelige Forslag, saa vil det ærede Medlem ikke dermed have sagt, at de Tal, jeg nævnede, ikke var rigtige. Det er de faktiske Tal, men hvad det ærede Medlem vil have nævnt, er, at en Forbeholdsret omfattende 180 Tønder for et Jordbrug af den og den Størrelse, ikke var nok. Det har jeg heller ikke udtalt noget om. Jeg har sagt, at saadan og saadan var Forholdet. Det, jeg har peget paa, er, at Forbeholdsretten ved at blive saa omfattende for det store Landbrug, har sikret det, medens det til Gengæld har berøvet det lille Landbrug noget. Jeg brugte derfor i Folketinget den Vending, at Ændringen her flyttede de Vanskeligheder, som Høsten medførte, fra det store Landbrug over paa det lille Landbrug. Dette indeholder selvfølgelig ikke nogen Grund til at søge at fremkalde Vanskeligheder for det store Landbrug i Aar. Paa ingen Maade. Men det nødvendiggør derimod Bestræbelser for at lette det lille Landbrug, som har haft de vanskelige Kaar i Fjor. Det ærede Medlem fremhævede to Punkter, som han var betænkelig ved. Det ene var Ligningens Størrelse. Jeg maa maaske heroverfor sige, at jeg kun med den allerstørste Betænkelighed er gaaet med til at nedsætte Ligningen til kun at andrage $7\frac{3}{4}$ Mill. Tønder. Oprindeligt havde jeg foreslaaet $8\frac{1}{2}$, og det var kun, fordi det var den eneste Mulighed for at tilvejebringe den ønskelige Enighed, at jeg overvandt Betænkelighederne ved en saa lav Ligning som $7\frac{3}{4}$ Mill. Tønder. Det ærede Medlem siger, at Rationerne eventuelt maa nedsættes her i Landet. Ja, det kan muligvis blive nødvendigt, Nøden kan tvinge os, men den kan ikke tvinge os til at lægge en Ligning med det for Øje, at vi skulde nedsætte vore Rationer, dertil vil jeg ikke være med. Det fore-